

ΠΑΝΟΣ ΣΑΚΕΛΗΣ

ΚΟΣΜΙΚΟΙ ΓΛΑΡΟΙ

ΕΞΟΔΟΣ



ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ 2015

Αφιερωμένο σ' αυτούς που  
δεν φοβήθηκαν να ξεκινήσουν  
πάλι από την αρχή ακόμα και  
όταν έβλεπαν ότι το τέλος  
δεν θα τους άφηνε να φτάσουν  
εκεί που στόχευαν.

## ΚΑΙΑΔΑΣ

---

Η διαταγή της ανάληψης του νέων του καθηκόντων του ανακοινώθηκε πολύ άκομψα. Ο διοικητής του τον φώναξε στο γραφείο του και με φωνή που δεν σήκωνε πολλά του είπε:

«Όμορφε, μάζεψε τα μπαγκάζια σου και ετοιμάσου για πόκερ με υπολογιστή. Σε μερικές ώρες μπαίνει σε τροχιά μια σκουπιδιάρα. Το πλήρωμα φεύγει με το που πλησιάζει στο διαστημοδρόμιο. Το παραλαμβάνουν οι καθαριστές και το ξεφορτώνουν. Θα τους πάρει σκάρτες πέντε ημέρες. Στη συνέχεια είναι δικιά σου. Κανονικά θα έπρεπε να είσαι επάνω από την πρώτη στιγμή αλλά έχε χάρη. Επιβιάσου την τελευταία».

«Και τι υποτίθεται πρέπει να την κάνω στη συνέχεια;»

«Κάνεις ένα τελευταίο ξεκαθάρισμα στην γύρω περιοχή και σε δέκα μήνες την παραδίνεις στον διαστημικό σταθμό του Ποσειδώνα για αποστολή στο βαθύ διάστημα».

«Και γιατί δεν την στέλνουμε από εδώ στον αγύριστο;»

«Όμορφε, δεν κατάλαβες. Πρόκειται να μαζέψεις κάποιους συγκεκριμένους δορυφόρους που αλωνίζουν σ' όλο το πλανητικό σύστημα και θα χρειαστεί να πάρεις διάφορες πρωτοβουλίες».

«Και γιατί εγώ;»

«Τράβηξα κλήρο και βγήκε το όνομά σου».

«Δέκα μήνες σόλο;»

«Αν ήσουν διπλός, θα έπαιρνες και την δικιά σου μαζί».

«Τόσοι διπλοί βρίσκονται στην μονάδα, πάλι εγώ;»

«Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι τα στραβά μάτια. Βρες μια που να σ' αντέχει και γράψε στα χαρτιά σου ότι διπλώθηκες. Μέχρι να το καταλάβουν οι παραπάνω, θα ξεκινάς για το ταξίδι της επιστροφής».

«Θέλει λεφτά το παιχνίδι αυτό και δεν υπάρχει περίπτωση καμία να έρθει για τα ωραία μου μάτια».

«Μην ανησυχείς, ότι σκραπ μαζέψεις κανένας δεν θα στο ζητήσει πίσω. Φρόντισε μόνο τι λεπτομέρειες να τις λύσεις μόνος σου», του είπε συνωμοτικά.

Ο Πητ κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς. Αφού ο διοικητής του έφτασε στο σημείο να του λέει ότι μπορούσε να κάνει ακόμα και λαθροχειρίες, κατάλαβε ότι όλο το θέμα γι' αυτόν ήταν μια χαμένη υπόθεση. Θα επιβιβαζόταν ήθελε δεν ήθελε στον Καιάδα και τον περίμενε μια περίοδος μοναξιάς δέκα μηνών. Έβλεπε ότι έπρεπε οπωσδή-

ποτε να βρει παρέα γιατί το χρονικό αυτό διάστημα το θεώρησε υπερβολικό για μοναχική ζωή.

Ο Πητ Ντουράν ήταν ένας τριαντάρης γεννημένος ή πολιτογραφημένος στην Σελήνη, γαλλικής καταγωγής, που δεν ξεχώριζε για την ομορφιά του. Αυτό που τον έκανε ιδιαίτερο ήταν τα μάτια του, εκτός βέβαια απ' το βρομόστομά του. Όταν σε κοίταζε, η ματιά του έφτανε κατευθείαν στην ψυχή σου. Οι περισσότερες γυναίκες έμεναν μακριά του γι' αυτόν τον λόγο. Όλες είχαν τα κρυφά τους μυστικά και ο Πητ έμοιαζε σαν να τα ήξερε. Οι γκαρσόνες και κάποιες διαστημικές πόρνες ήταν οι μόνες που δεν έδιναν δεκάρα τσακιστή για το κατά πόσο ο άντρας που βρισκόταν απέναντί τους μπορούσε να τις διαβάσει. Εξάλλου, μετά από ένα ή δύο ποτά, από μόνες τους του έλεγαν όλα τους τα μυστικά.

Φρόντιζε να διατηρείται αδύνατος αν και εύκολα μπορούσε κάποιος να διαπιστώσει πως πίσω από αυτήν την φαινομενικά εύθραυστη φιγούρα κρυβόταν ένα μυώδες σώμα. Ήταν ψηλός και καστανός. Το πρόβλημα του παρουσιαστικού του εστιαζόταν στα γένια του. Υπήρχε μια περιοδικότητα στο μήκος της γενειάδας του που ξεκίναγε από ένα καλοξυρισμένο πρόσωπο και έφτανε σε μια όψη αξυρισιάς δεκαπέντε ημερών.

Όσο αφορά το σκάφος, ένα ήταν σίγουρο. Δεν επρόκειτο για καθαρό διαστημόπλοιο αλλά δεν θα το έλεγες εύκολα κι' οτιδήποτε άλλο. Θα έπρεπε αν ήθελες οπωσδήποτε να του δώσεις μια ταυτότητα, ξεπερνώντας βέβαια την οποιαδήποτε δεοντολογία την σχετική με τα ονόματα των διαστημικών αντικειμένων, να έλεγες πως βρισκόσουν μπροστά σ' ένα διαστημικό σκουπιδιάριο.

Η ζωή του είχε αρχίσει κάπου το 2100, όταν η ανάγκη να καθαρίσει το διάστημα απ' όλους τους παλιούς δορυφόρους είχε καταλήξει σε μια πολύ περίεργη απόφαση. Είχε μπει σε τροχιά ένα ακόμα διαστημόπλοιο με διάμετρο πάνω από εκατό μέτρα. Είχε έναν κεντρικό υπολογιστή σαν διευθυντήριο που βρισκόταν σ' ένα κυβικό κέλυφος στο κέντρο ακριβώς. Οι προδιαγραφές της λειτουργίας του σκάφους εστιάζονταν στη περισυλλογή των άχρηστων τεχνητών ουρανίων αντικειμένων και στην αποσυναρμολόγησή τους. Στην συνέχεια ακολουθούσε η μετατροπή τους σε πρώτες ύλες και η στοίβαξή τους στις αποθήκες που βρισκόντουσαν στο κάτω επίπεδο του δορυφόρου.

Για πλήρωμα, αν και δεν έκαναν τίποτα το ιδιαίτερο παρά να παρακολουθούν απλά την σωστή λειτουργία του σκάφους, είχε τέσσερα άτομα, δύο άντρες και δύο γυναίκες, ζευγάρια κατά δήλωσή τους. Η παραμονή τους στο σκάφος προέβλεπε μια θητεία δύο ετών και η υποχρεωτική αυτή επιλογή ζευγαριών γινόταν επειδή οι αρμόδιοι ήθελαν μ' αυτόν τον τρόπο να αποφύγουν τις διάφορες ψυχολογικές επιπλοκές εξ' αιτίας σεξουαλικών στερήσεων.

Το όλο εγχείρημα βρισκόταν κάτω από την διοικητική και οικονομική μέριμνα του ΟΗΕ. Η τόσο περιέργη αυτή μονάδα είχε το όνομα ΚΑΙΑΔΑΣ, ένα όνομα δανεισμένο από την αρχαία Σπάρτη.

Ο δωδεκαπύρηνος ηλεκτρονικός εγκέφαλος τώρα του σκάφους, φοβερά γρήγορος και φοβερά πειθαρχημένος, στηριζόταν λογισμικά σε πολύ προηγμένες τεχνολογίες κι εκτός από θέματα ναυσιπλοΐας και διαχείρισης του σκάφους, ήταν εξειδικευμένος και σε θέματα διαχωρισμού των πρώτων υλών με βάση την δυνατότητα αξιοποίησή τους.

Ο Καιάδας, μια που τελικά επικράτησε να λέγεται και ο υπολογιστής με το όνομα του σκάφους, είχε εγκατεστημένο ένα υπολογιστικό υποσύστημα που τον υποχρέωνε να βρίσκει την καλύτερη δυνατή αποθηκευτική διάταξη ώστε να εξοικονομεί χώρο και όχι μόνο. Μπορούσε σε ειδικό φούρνο που διέθετε, μέχρι και να λιώνει τα μέταλλα για να καταλαμβάνουν λιγότερο χώρο. Έπρεπε ακόμα όλα τα ηλεκτρονικά κυκλώματα που εύρισκαν, να τ' αποσυναρμολογεί σ' επίπεδο πλακέτας κι' αυτές να τις αποθηκεύει ξεχωριστά. Έπρεπε τέλος να τις διαβάξει για να αξιολογεί αν έπρεπε να γίνουν σκραπ ή να διατηρηθούν σε κάποια αποθήκη για μελλοντική χρήση.

Κι όλ' αυτά γινόντουσαν από μια εξάδα από ρομπότ που έπαιρναν εντολές από την κεντρική μονάδα και χειρίζονταν όλα τα απαραίτητα μηχανήματα. Κανένας πάντως δεν είχε κάνει την παραμικρή προσπάθεια τα ρομπότ να έχουν μια ευπρεπή εμφάνιση. Είχαν τον ανθρώπινο σωματότυπο, αλλά μέχρι εκεί. Ο κεντρικός κορμός τους μόνο είχε διαφορετικό χρώμα και έτσι τα ξεχώριζε το πλήρωμα. Γι' αυτούς ήταν το Κόκκινο, το Μπλε, το Κίτρινο, το Πράσινο, το Μαύρο και το Άσπρο. Όλα τα ρομπότ μπορούσαν να κάνουν τα πάντα αλλά το καθένα είχε οριστεί επικεφαλής των άλλων ρομπότ ανάλογα με το έργο που κάθε φορά εκτελούσαν. Έτσι αν το έργο προέβλεπε την μεταφορά κιβωτίων και χρειαζόντουσαν εργάτες, επικεφαλής αναλάμβανε το κόκκινο ρομπότ, για επισκευές το μπλε, ενώ τέλος όταν δουλεύανε σε διάλυση αντικειμένων επικεφαλής ήταν το κίτρινο. Το πράσινο έπαιζε τον ρόλο

του ρομπότ υπηρέτη, το μαύρο του επιστήμονα και το άσπρο του πιλότου.

Η συνεννόηση των ρομπότ με τον Καιάδα γινόταν ασύρματα και έτσι τίποτα δεν ακουγόταν εκτός από τους θορύβους των βοηθητικών μηχανημάτων. Όταν βέβαια τους απηύθυναν το λόγο τα μέλη του πληρώματος, τα ρομπότ απαντούσαν στην αντίστοιχη γλώσσα μ' αυτήν της ερώτησης βγάζοντας αυτήν την τόσο παράξενη μεταλλική φωνή. Όσο για το τελευταίο που χαρακτήριζε τον Καιάδα ήταν ότι εξ' ορισμού δεν ανακατευόταν σε τίποτα με τις διάφορες ανάγκες του πληρώματος.

Τα χρόνια περνούσαν και τα διάφορα πληρώματα πήγαιναν κι ερχό-ντουσαν. Ο βαθμός όμως περισυλλογής των αντικειμένων από το διάστημα παρόλες τις ηρωικές προσπάθειες του Καιάδα, δεν ήταν ικανοποιητικός μια που τα γήινα επιτελεία δεν έκαναν τίποτα άλλο απ' το να στέλνουν όλο και περισσότερους δορυφόρους και να προσπαθούν να εποικίσουν τους πλανήτες του ηλιακού συστήματος με τέτοιο ρυθμό που ο τελικός αριθμός των άχρηστων δορυφόρων αντί να ελαττώνεται ν' αυξάνεται. Τελικά, ο Καιάδας σαν πρόγραμμα θεωρήθηκε απαρχαιωμένο και γύρω στο 2250, αν και είχε προ πολλού κάνει απόσβεση των εξόδων της παραγωγής του, η αρμόδια υπηρεσία του ΟΗΕ κατέληξε στην απόφαση του παροπλισμού του.

Η εντολή που στάλθηκε από τα κεντρικά πρόβλεπε το σκάφος να μπει σε τροχιά γύρω απ' την Σελήνη και να ετοιμαστεί να παραδώσει όλες τις πρώτες ύλες που είχε μαζέψει και που βέβαια είχαν κάποια αξία. Η τελική φάση της διαδικασίας απόσυρσης είχε ανατεθεί σαν καθήκον στον σημναγό Πητ Ντουράν, που έπρεπε να φροντίσει τόσο για την τελευταία αποστολή του Καιάδα όσο και να τον στείλει στην συνέχεια στο βαθύ διάστημα προκειμένου να μην αποτελέσει κι' αυτός με την σειρά του ένα ακόμα σκουπίδι του ηλιακού συστήματος.

Η Μάργκαρετ Ντυρέ, μια από τις γκαρσόνες του Κλαμπ Λούνα 3, ήταν το τελευταίο διάστημα η ερωμένη του Πητ. Εκείνο το βράδυ, φρόντισε να την ποτίσει λίγο παραπάνω και να της κάνει έρωτα φροντίζοντας να τονώσει λίγο το ερωτικό του σύστημα με κάποια χημική σκόνη.

«Μάργκαρετ σε λίγες μέρες φεύγω», της είπε στενοχωρημένος.

«Για πού;» τον ρώτησε εκείνη περισσότερο από συνήθεια.

Της εξήγησε την αποστολή που του ανέθεσαν και της ζήτησε να

πάει μαζί του.

«Πητ έχω οικονομικό πρόβλημα. Δεν μπορώ να χάσω την δουλειά μου. Χρωστάω και... καταλαβαίνεις. Μακάρι να μπορούσα να έρθω», του είπε στενοχωρημένη.

Της υποσχέθηκε ότι θα πληρωνόταν για τον χαμένο της χρόνο και με το παραπάνω. Είχε ήδη προλάβει να καταστρώσει κάποιο σχέδιο για την αξιοποίηση των άχρηστων μεταλλευμάτων του Καιάδα που πίστευε πως θα του έδινε κάποιο περιθώριο για τέτοιου είδους συναλλαγές. Θα έκανε ένα επιπλέον πέρασμα απ' την γήινη ατμόσφαιρα -δεν του κόστιζε και τίποτα- και θα κατέληγε να πουλήσει το περιεχόμενο των αποθηκών σε μια γήινη εταιρεία που κινούνταν στα όρια της νομιμότητας. Αλλά αυτό θα γινόταν κοντά στο τέλος του τριμήνου και αφού προηγουμένως χρησιμοποιούσε αυτόν τον χρόνο για κάποιες τροποποιημένες και ειδικά επιλεγμένες περισυλλογές δορυφόρων.

Η Μάργκαρετ δεν το σκέφτηκε και πολύ και τελικά δέχτηκε. Στα χαρτιά την παρουσίασε σαν μνηστή του. Ο διοικητής του χαμογέλασε, υπόγραψε την αίτησή του κι όλα ήταν έτοιμα για το δεκάμηνο ταξίδι. Αυτό που δεν της είχε πει πάντως είχε να κάνει με το τρίμηνο ταξίδι της επιστροφής. *Θα το καταλάβει από μόνη της*, σκέφτηκε.

Πάνω στον Καιάδα, την τελευταία βραδιά γινόταν το καθιερωμένο πάρτι απ' το πλήρωμα που έφευγε. Καθιερωμένο γιατί από κάποια στιγμή και μετά υπήρχαν καταγραφές που έδιναν κάποιες πικάντικες πληροφορίες κι αυτοί που ερχόντουσαν προσπαθούσαν να ξεπεράσουν τους προηγούμενους. Το μόνο που κατάφεραν ήταν να καθιερώσουν μια διασκέδαση που μάλλον στην συνέχεια κανένας δεν ήθελε να θυμάται.

Η θητεία τους στο διαστημόπλοιο έληγε κανονικά την επόμενη ημέρα που ούτως ή άλλως θα ξεμπάρκαραν στην Σελήνη. Είχαν επιβιβαστεί δυο χρόνια πριν. Οι άντρες ήταν ο ένας υπεύθυνος ναυσιπλοΐας και κυβερνήτης κι ο άλλος υπεύθυνος τηλεπικοινωνιών. Οι γυναίκες αντίστοιχα, η μία ήταν μηχανικός και η άλλη χημικός. Έξι μήνες μετά είχαν αλλάξει συντρόφους και τελικά κατέληξαν εντελώς αδιάφοροι για το ποιος έκανε έρωτα με ποιόν. Την τελευταία βραδιά είχαν αποφασίσει να την γιορτάσουν μ' ένα μικρό όργιο όπως συνήθιζε να λέει η χημικός. Το άσχημο ήταν ότι το χημικό σκεύασμα που έμοιαζε με αλκοολούχο ποτό και που είχε φτιάξει η ίδια, τους χτύπησε τόσο πολύ που τελικά δεν πρόλαβαν ούτε καν να γδυθούν. Τα ρομπότ σχεδόν με το ζόρι κατάφεραν να τους συνεφέρουν το πρωί και να τους βάλουν

στην άκατο. Ευτυχώς τα λιγοστά πράγματά τους είχαν φροντίσει και τα είχαν φορτώσει από την προηγούμενη ημέρα στην άκατο προσωπικού.

Πριν μπει ο κυβερνήτης στην άκατο, κάθισε για τελευταία φορά στην πολυθρόνα του και έγραψε ένα μήνυμα απευθυνόμενος στον κεντρικό υπολογιστή του διαστημόπλοιου θέλοντας να αστείευτεί: *Φίλε, εμείς φεύγουμε. Βγάλα πέρα μόνος σου. Ο καινούργιος που θα έρθει έχει εντολή να σε στείλει στον αγύριστο.*

Ο κεντρικός υπολογιστής παρέλαβε το μήνυμα και το έστειλε στην υπορουτίνα ανάλυσης. Εκεί το μήνυμα καταχωρήθηκε σαν ακατάληπτο μια που δεν έβγαине νόημα.

Όταν η άκατος με το πλήρωμα έφυγε, ο Καιάδας κατέγραψε ότι για πρώτη φορά κανένας από το πλήρωμα δεν βρισκόταν στο πλοίο. Έτρεξε αμέσως τις υπορουτίνες ασφαλείας προκειμένου να βρει την βέλτιστη λύση σχετικά μ' αυτό που έπρεπε να ακολουθήσει. Τα κυκλώματα έρευνας έβγαλαν αμέσως συμπέρασμα. Υπήρχε ακόμα σε εξέλιξη το πρόγραμμα κινήσεων που έπρεπε να ακολουθήσουν. Θα πλεύριζαν σε λίγο τα σκάφη μεταφοράς των πρώτων υλών αλλά το πλήρωμά τους δεν θα επιβιβαζόταν. Η άκατος που μόλις είχε φύγει θα ξαναπήγαινε στην Σελήνη σε πέντε ημέρες για να φέρει δύο άτομα που θα ήταν το πλήρωμα του επόμενου ταξιδιού.

Ο υπολογιστής έπρεπε να περιμένει ενώ βρήκε την ευκαιρία να βάλει σε κατάσταση αναμονής όλα τα συστήματα ναυσιπλοΐας και να τρέξει κάποια προγράμματα συντήρησης που κατά καιρούς και όταν δεν έτρεχαν άλλα, τα έβαζε σε λειτουργία.

Ο Πητ το τελευταίο βράδυ στην σελήνη το πέρασε με κάποιους παλιόφιλους πίνοντας μέχρι που πια δεν μπορούσε να κουνηθεί. Είχαν συνεννοηθεί να τον μαζέψει η Μάργκαρετ μόλις τέλειωνε την βάρδια της ώστε την επομένη το μεσημέρι να ήταν σίγουρο ότι θα βρισκόntonταν έγκαιρα στο διαστημοδρόμιο. Από εκεί θα τους παραλάμβανε η άκατος του Καιάδα.

Γύρω στις τέσσερεις το πρωί η Μάργκαρετ έμπαινε στο μπαρ που της είχε πει ότι θα κατέληγε. Δεν υπήρχαν βέβαια και πολλά τέτοια μέρη, μια που όλη η κοινότητα στην σελήνη βρισκόταν μαζεμένη σ' ένα σύνολο από δέκα θόλους που επικοινωνούσαν μεταξύ τους πάλι με θολωτούς δρόμους. Στα πρώτα χρόνια τα μπαρ ήταν παράνομα, μια που το Υπουργείο Διαπλανητικών Υποθέσεων ήθελε να κρατήσει μακριά από τέτοιες συνήθειες τους εργαζόμενους. Με το πέρασμα όμως των